



บุญยัง  
ผู้ขายอดีต



“ลิเกทรงเครื่อง”  
ภาพเขียนสีน้ำ ฝีมือ จักรพันธุ์ ไปรษณุกฤต  
เขียนเมื่อ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐

# ชมดงลิเก

## เสน่ห์แห่งมหรสพโคราช

อานันท์ นาคคง

### ออกแบก

อันมหรสพพื้นบ้านที่เรียกกันว่า “ลิเก” นั้น เป็นนาฏกรรม ยอดนิยมของไทยที่ถือว่ามามีพัฒนาการสืบเนื่องกันต่อมามากกว่าร้อย ปี ตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยนำแนวทางการร้องเพลงสวดอวยพรของกลุ่มแขกอิสลามพวกนับถือ นิกายเจ้าเซ็นที่เข้ามาตั้งรกรากอยู่ในเมืองไทย เรียกขานการสวดเช่น นี้ว่า ดิเกร์หรือดัจเก ซึ่งมีการเต้นหมุนตัวกระเทีปเท้าไปรอบ ๆ หรือนั่งล้อมวงสวดเสียงดัง มีเครื่องดนตรีที่มีต้นเค้าจากอาหรับ-มลายู คือกลองรำมะนาหรือขอเรอบาบสี่ประกอบ แล้วประสมประสานกับการเล่นละครนอกของไทยโบราณ พัฒนาเป็นการละเล่นที่สนุกสนาน รวดรัดฉับไว แทรกการร้องสิบสองภาษา การเล่นจำอวด การร้องโต้ตอบที่พัฒนามาเป็นลำตัด และการดำเนินเนื้อเรื่องเป็นละครสั้น ๆ แต่งตัวอย่างละครไทย มีการรำ การร้องส่งให้ปี่พาทย์รับ มีการ